

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Richardi Arsdekin Soc. Iesu S. Theol. Professoris
Theologia Tripartita Sive Resolutiones Polemicæ,
Speculativæ, Practicæ, Controversiarum, & Quæstionum,
etiam recentissimarum, quæ in Schola, & ...**

Missionarijs, & alijs animarum Curatoribus, & Theol. studiosis solerter
accommodatæ ...

Complectens copiosè Resolutiones Theologicas, etiam modernas, ad
praxim accommodatas

Archdekin, Richard

Antverpiæ, 1682

Quæstio 12. An apud aliquos Authores probabile sit, licitum esse inebriare
aliquem, qui decrevit magnum aliquod malum patrare, si nequeat alio
modo impediri? Soluuntur objectiones.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40873

QUÆSTIO XII.

An probabile sit, licitum esse inebriare aliquem qui
decrevit magnum aliquod malum patrare,
si nequeat alio modo impediri?

Respondet, cum aliis, Lessius de justitia lib.
4. cap. 3. dub. 4. n. 33. his verbis: *Hoc casu
videri licitum provocare ad æquales haustus, & alte-
rum inebriare, hoc est, potu consopire.* Idque probat
hæc ratio: Licitum est suadendo alium indu-
cere ad minus malum, ut impediatur à graviori
malo quod admittere decrevit, ut docet com-
munior opinio: Sed in hoc casu nihil aliud fit
quam suadere & inducere ad talem ebrietatem
ut gravius malum evitetur: ergo hæc inductio
non est illicita. Favet huic responso Cajetanus
in 2. 2. quæst. 150. art. 2. & Sylvester in Sum-
ma, verbo *Ebrietas*, ubi docent non peccare
eum qui per modum medicinæ necessariæ a-
lium inebriaret ad corporis ægritudinem depel-
lendam, quia is non tendit in potum ut delecta-
bilem, ideoque non peccat contra temperan-
tiam. Unde inferendum videtur à fortiori idem
licere ne anima in statum multo deteriorem
prolabatur. Repugnat verò huic sententiæ Lay-
man tom. 1. lib. 3. sect. 4. n. 6. negans licere a-
lium inclinare ad minus malum, si non sit pars
mali majoris ad quod alius se de facto determi-
navit. Responderi tamen possit minus malum
semper in majori eminenter contineri; ideoque
non desunt qui putant sententiam illam posse
probabilem judicari.

Sed potius existimo oppositum dicendum præ-
fertim

120 Pars 3. tract. 1. De Opinionum probabilitate
fertim de ebrietate formali Moveor : quia formalis ebrietas censetur esse intrinsecè mala, ac proinde numquam licita ; cùm per eam homo contra naturam reddatur similis bruto in actionibus suis , etiam dum vigilat. Dum dormit, similis quidem est , at juxta naturam : etenim somnus tam uni quàm alteri necessarius ad vitam conservandam , utrique consequenter naturalis est.

Dices , homo privatur æquè usu rationis per somnum ac per ebrietatem , ergo sicut licitè potest etiam arte procurare illum , ita & poterit hanc procurare.

Respondeo , negando antecedens : per soporem sic capitur quis mente , ut nihilominus queat ad eam quovis momento redire , nempe si expergiscatur aut ab aliquo excitetur , quod locum non habet in ebrio.

Instabis , minus malum est privatio ad tempus rationis , quàm perpetratio v. g. homicidii , ergo ad hanc avertendam licitum erit inebriare eum , de quo in questione.

Respondeo , negando sequelam : privatio rationis quamvis secundùm se non sit peccatum , tale tamen est efficere eam per intemperantiam aut modum à natura alienum : nam per ebrietatem (ut ex ante dictis patet) redigimur ad talem statum , ut pro aliquot horis absolutè nec salutem nostram operari , nec actionem ullam humanam , quantumvis necessariam , ritè exercere valeamus. Non sunt autem facienda mala , ut eveniant bona.

Adde , quòd scelus ab alio designatum , videatur in casu impediri posse , offerendo illi potionem somniferam , absque eo quod hoc avertat.

QUESTIO